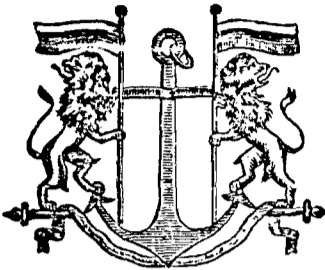

ВАРНЕНСКИИ ОБЩИНСКИИ ВЪСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:

На първа страница 15 стот.
„ втора и трета страници . . . 10 „
„ четвърта страница 5 „

Печатницата на ХРИСТО Н. ВОЙНИКОВЪ търси
двама добри словослагатели.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОБЩИНСКА БИБЛИОТЕКА.

Комитета на Варненската Градско-Общинска Библиотека, въ заседание отъ 3-й Декемврий 1894 год., постанови за напредъ да се даватъ изъ Библиотеката книги за четение на дома и да се правятъ разни справки отъ гражданитѣ въ самата Библиотека **само** въ слѣдующитѣ дни и часове:

Всеки дѣлниченъ-приехтственъ день отъ часътъ (1) единъ слѣдъ обѣдъ, до часътъ седемъ вечерята ще се приематъ въ Библиотеката взетитѣ за четение книги на дома и ще се даватъ такива други. Въ ежичитѣ часове ще могатъ да се правятъ и разни справки въ самата Библиотека.

Недѣлни и празнични дни нѣма нито да се приематъ книги, нито ще се даватъ такива; а така сжщо не ще могатъ да ставатъ и никакви справки.

Отъ Комитета.

ДОКТОРЪ А. ГОЛОВИНА

Извѣстиява своитѣ почитаеми клиенти, че се е прѣмѣстила да живѣе въ собствената си къща, въ III уч., улица „Гургулята“, № 97 (при Мусалмата, близо до банята), гдѣто и ще приема за напредъ болнитѣ.

ИЗВѢСТІЕ.

Вчера сутринята въ Мусалмата изгубихъ една връзка, съдържаща крѣпостенъ актъ и три свидѣтелства за продажба. Моля, който ги е намѣрилъ, да ги прѣдстави въ писалището на Г. Чолаковъ и П. К. Шишковъ.

Приносителя за тая добрина ще бжде прилично възнаграденъ.

Гр. Варна, 1 Декемврий 1894 г.

Алие Хасанова.

Изводъ отъ Рѣшен. на Варнен. Град. Общин. Съвѣтъ.

10 ОКТОМВРИИ 1894.

298) Възлага се на Кмета грижата да се распореди часъ по-скоро за направата на тротуаритѣ въ ул. ул. „Цариградска“ и „Прѣславска“ съ бѣлозърнести гранитни Бандърмски камъни за смѣтка на притежателитѣ на зданията по край тия улици (на осно-

вание п. 22 на чл. 88 отъ „Закона за Градскитѣ Общини“).

299) Търгътъ за облѣкла на общинскитѣ горски и пощни стражари не се одобрява, поради високата цѣна на прѣдметитѣ. Да се обяви новъ търгъ за сжщата цѣль въ едно кжсо врѣме.

300) I. Да не се приематъ доставенитѣ отъ Григоръ Илчевъ 140 парчета (116⁴⁰/₁₀₀ погощи метра) камъни, тѣй като не сж и еднакви съ даденитѣ отъ него на Общината мостри. II) Възлага се грижата на Общинското Управление колкото е възможно по-скоро да се распорѣди за доставяние нуждното количество камъни за бордури отъ гдѣто намѣри за по-добрѣ и отговоряющи на цѣльта, по доброволно съгласие, по-неже не остава врѣме за новъ търгъ.

301) Да се заплатитѣ Д. Ангелову 42 л. за извършената отъ него певече работа и повече употребенъ материалъ върху грижажа на градската градина срѣщу правителственый домъ.

302) Удобрава се търгътъ за разширяване каменний мостъ въ II уч. ул. „6-й Септемврий“ и се възлага на послѣдний конкурентъ Янаки Томовъ за 3705 лева съгласно поемнитѣ условия, планътъ и смѣтката по това прѣдиритие.

303) Према се щата на служащитѣ въ Общин. Управление за 1895 год. по докладването на Кмета, а така сжщо и гласуванието расходната частъ на Общинския бюджетъ за сжщата година.

11 ОКТОМВРИИ 1894 г.

304) Да се покани единъ отъ волнопрактикующитѣ въ гр. Варна Лѣкари да изпълнява длъжността на II Градскій Лѣкаръ съ прѣдвидената въ бюджета заплата, до като послѣдний отбие два мѣсечната си воинска служба.

305) Прошението на Никола Ставревъ, подъ вх. № 10491, като не основателно, да остане безъ послѣствие.

306) Према се възъ основание чл. 101 отъ „Закона за Градскитѣ Общини“ докладваната отъ Кмета приходна частъ на Общинския бюджетъ за идущата 1895 година.

307) Разрѣшава се на Кмета г-на К. Ранкова, като Народенъ Прѣдставитель, отиускъ, начиная отъ 13 того до възвръщанието му отъ София. На негово мѣсто за Кметъ единодушно се избра Помощникъ Кмета Г-нъ К. В. Поповъ, който и прие да изпълнява тѣзи длъжностъ, като сжщеврѣменно заяви, че не желае да се ползува отъ заплата на Кмета.

12 ОКТОМВРИИ 1894 г.

308) Да се исплати на Манолъ Х. Лѣтеровъ половината отъ суммата 130 л. 40 ст. т. е. 65 л. 20 ст., броени отъ него Нотариусу по снабдяване крѣпо-

стенъ актъ Общината за продаденото му ней мѣсто при »Кириловска площъ“.

309) Да се внесе исканата отъ Варненский Мировий Сѣдня сумма 200 лева, която да се итегли отъ § XIX за непрѣвидени разности. Тѣзи сумма Общ. Управление да изиска отъ подписавшия писмото № 991 — 1883 год. тогавашния Кметски помощникъ Хр. Нойковъ, който да се покани да ѝ внесе доброволно въ Общинската каса; въ противенъ случай, упълномощава се Кмета или прѣдвѣренно отъ него лице да завѣде граждански искъ за въпросната сумма прѣдъ Сѣда.

310) Прошението на продавачитѣ зеленчукъ у Град. бараки въ „Балъкъ-Пазаръ“, подъ вх. No. 4167, като не основателно, да остане безъ послѣдствие.

311) Разрѣшава се на Общ. Управление да похарчи още 200 л. за до края на т. г. по издържанието на двама чешмеджии, единия съ заплата 150 л. мѣсечно, а друга съ 70 лева.

312) Заема разрѣшенъ съ Указъ No. 15 — 1891 г. въ размѣръ 1½ милионъ лева, да се увеличи още съ единъ милионъ, който да се употреби: 1) За довеждане вода за града; 2) Канализиране града; 3) Съставяние кадастраленъ планъ на града съ нивелирането му; 4) Построяване салхави; 5) Изсушавание блатиститѣ мѣстности около града; и, 6) Построяване образцова фурна за печение хлѣбъ.

313) Да се съобщи пунктуалния отговоръ на Общ. Съвѣтъ върху писмата отъ 18 и 23 Септември т. г. на Н. Б. Барухъ и върху онова на Бр. Афталионъ, касающа се до гаранцитѣ на Общината, които послѣдната мисли да даде срѣщу заема, който иска да сключи.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАД.-ОБЩ. САНИТАРНО ОТДѢЛЕНИЕ

ВѢДОМОСТЪ

за числото на лѣчившитѣ се въ Варненската Градско-Общинска болница болни.

№ по редъ	Класъ	Наименование на болѣститѣ	Имаше	Постъпиха	Оздравели	Неоздрав.	Умрѣли	Всичко	Оставайтѣ
1		Febris intermitens . . .	1	4	4	—	—	—	1
2		Febris poniciosa . . .	1	2	3	—	—	—	—
3		Tphus Abdominel . . .	1	—	—	—	—	—	1
4		Tubercul pulmonum . . .	—	1	—	1	—	—	—
5		Neuralgia Spinal . . .	1	—	1	—	—	—	—
6		Pneumonia acuta . . .	1	1	2	—	—	—	—
7		Pleuritis acuta . . .	2	4	4	—	—	—	2
8		Dysenteria . . .	1	—	1	—	—	—	—
9		Catarrhus Voutricul. . .	2	1	2	—	—	—	1
10		Dyarrhaca . . .	2	—	2	—	—	—	—
11		Nephritis . . .	—	2	—	—	—	—	2
12		Metrorrhagia . . .	—	1	1	—	—	—	—
13		Metritis chronica . . .	1	1	1	—	—	—	1
14		Coudilomata . . .	1	—	1	—	—	—	—
15		Excoriatio . . .	—	1	—	—	—	—	1
16		Blennorrhagia . . .	1	2	3	—	—	—	1
17		Ulcus Venericus . . .	—	2	2	—	—	—	—
18		Fluor Albus . . .	—	2	—	—	—	—	2
19		Syphilis . . .	1	—	1	—	—	—	—
Всичко			17	24	28	1	—	—	12

СПИСЪКЪ

на пожертвувателитѣ Варненски граждани за пострадавшитѣ отъ пожара Котленци.

(Продължение отъ брой 39—40)

№ по редъ	Име и прѣзвие	лева	СТОТИНИ
Прѣнесени отъ брой 41-й		895	70
107	З. и А. Хаджопуло	40	
	Братия Чола	20	
	Братия Фортуна	20	
110	Клеанти Лѣгиосъ	15	
	Сидераки и Синове	10	
	Христо Ив. Ризо	20	
	Н. А. Цицилианопуло	20	
	Теофилиди & Анагностиди	10	
115	Камбанели & Инглеси	10	
	Я. Теофилактовъ	10	
	Анонимъ . . .	5	
	Х. Димитровъ	5	
	Н. Трапо	5	
120	Райчо Недѣлковъ	7	
	Георги Панчовъ	5	
	Коста Николовъ	3	
	Д. Г. Асприоти	5	
	К. Леонтио & Н. Валсамо	5	
125	К. М. Сарантоглу	3	
	Т. Николовъ	5	
	С. Авгериниди	5	
	Д. Т. Калленджиоглу	3	
	Х. Стефанъ	3	
130	Д. И. Тракоглу	10	
	Андреади & Карабатаки	15	
	Ник. Топтжеляж	10	
	И. Григорияди	5	
	К. Мекси	10	
135	Х. Сот. Х. Алексиевъ	5	
	М. Х. Данаиловъ	10	
	Арнаутоглу & Карабат.	20	
	Д. П. Чалъки	20	
	Н. Варвери	5	
140	К. Годориди	5	
	С. М. Китринопуло	5	
	Ж. Георгиевъ	5	
	П. П. Скордини	10	
	Филипъ Ивановъ	5	
145	Никола Х. Теодоровъ и С-ие	5	
	А. Китринопуло	5	
	Г. Василато и С-ие	5	
	К. Бола и С-ие	5	
	Я. Макри	3	
150	В. Пападопуло	10	
	Анна Бахта	5	
	Г. Валсамосъ	5	
	Янко Кьоссоту	5	
	Парушъ Георгиевъ и С-ие	20	
155	К. Ем. Хиото	5	
	Д. Т. Мумджи	5	
	Д. Хр. Стефановъ	5	
	Тома Димитрияди	30	
	П. Апостолиди	10	
160	Яни Зарокоста	20	
	Аптека Фока	5	
	Фр. Кюнстлеръ	3	
	З. Саввовъ	5	
	М. Константиновъ	3	
165	Д-ръ К. Тронно	10	

166	С. Теодориди	5	
	К. П. Скордини	5	
	Ил. Вафияди	6	
	Д-ръ А. Ксантовъ	5	
170	А. Памбукоглу	5	
	К. А. Авгериниди	5	
	М. Христостому	5	
	Пр. Басмаджиянъ	8	
	Георги Дивери	10	
175	Д. Ханджюглу	10	
	Н. Боевъ	10	
	Георги Ем. Хиоти	5	
179	Анасти Георгиевъ	5	
	Георги Януси	5	
	И други дребни пожертвувания отъ разни лица	63	
	Всичко	1590	70

ВѢДОМОСТЬ

на искания добитъкъ въ Варненската градска
скотобойна прѣвъ мѣсець Ноемврий 1894 г.

Овци	Кози	Говеда	Бивоци	Телета	Свице	Всичко
1895	970	172	709	98	55	3739

Забѣлѣжка. Отъ този добитъкъ на една крава и
единъ биволъ месата имъ сж уничтожени вслѣдствие
страданияето отъ отъ волѣстѣта Tuberculosis Pulmonum
(Охтика).

Хроника.

На 4-й того въ Недѣля, по инициативата на македонцитѣ живущи въ гр Варна, стана митингъ за настояване прѣдъ Великитѣ Сили, чрезъ Прѣдставителитѣ имъ въ града, да се дадѣтъ на вѣшитѣ братия македонци отвѣдъ Рила граждански и политически права отъ турското правителство, съгласно Берлинския договоръ отъ 1878 год. На митинга присѣдствуваха сѣсѣвнѣ македонцитѣ, живущи въ гр. Варна и околията му, и всички почти тукашни българи; събрало се бѣше едно множество отъ нѣколко хиляди души. Митинга се откри отъ г. Лажева, учителъ, македонецъ, който държа една прочуветвувана рѣчь, въ която обясни цѣлѣта на митинга и описа на кратко, но ясно днешното робско, плачевно положение въ всѣко отношение на своята татковина — злочаствна Македония, и свърши съ „да живѣе Н. Ц. Височество и Династията Му“ на което грѣмогласното „урра“ проглуши околното пространство.

И, наистина, колко е дълбоко нещастна тѣзи българска страна! Просто само като си помисли човѣкъ за неѣ, косата му се исправя, трѣпки го побиватъ! Страна богата съ всичко, страна най-плодородна въ цѣлия Балкански Полуостровъ, съ природа най-живописна, най-привлекателна и, при все това, повечето отъ жителитѣ на тѣзи страна, повече отъ петъ вѣка насамъ прокудени скитатъ се дълбоко нещастни по всичкитѣ четири страни на свѣта, поради жестокитѣ разбойнически турски шайки и жестокия неносенъ държавенъ режимъ. Съ хиляди отъ тѣхъ си оставятъ коститѣ по чужбина, далеко отъ своята татко-

вина, отъ свонѣ бѣдни злочести семѣйства, оставени на произвола на жестоката сѣдба. . . . Македонецѣтъ е добръ земледѣлецъ, добръ домакинъ, прѣдприемчивъ, рѣдѣкъ строителъ на училища, храмове, домове, палати, пѣтища, — а татковината му е останала най-навадъ въ културно, духовно и социално отношения отъ всички други кѣтове на Балканския Полуостровъ, поради волунитѣ и произвола на господствующето племе. Всичкитѣ свои грамадни способности той продава въ чужбина другиму за ничтожна цѣвна; отъ неговитѣ рѣцѣ свободния свѣтъ живѣе охолно въ дворци, а той се храни съ мухлясалъ коматъ, прасъ и лукъ и гние съ домочадието си въ тиня и крайна мизерия — сѣ поради сѣщитѣ причини. . . . И това се знае отъ цѣлия образованъ свѣтъ, — за което още по мъчно става на човѣка, — и при все това никой не посѣга спасителната си рѣжа къмъ страждущия. . . . До сега не си дигнахъ нове гласѣтъ за него даже и ония, които тържественно гарантираха съ подписитѣ си прѣдъ цѣлъ свѣтъ въ Берлинъ, слѣдъ послѣдѣята Русско-Турска война, по сносенъ и почовѣшки животъ за християнскитѣ народности въ турската държава. Тѣхната просвѣтенность, честь, хуманнитѣ имъ чувства и нравственния имъ дългъ — изисквахъ и изискватъ това. Въ името на тия добродѣтели днесъ угнетения, смазания подъ грозното иго македонецъ издига си немощния страдалчески гласъ и апелира прѣдъ тѣхъ да приведѣтъ въ изпълнение своето тържественно обѣщание.

Подиръ г-на Лажева въскачи се на трибуната г. Драгулевъ, младъ юристъ, родомъ изъ Одринско. — този забѣлѣжителенъ талантливъ ораторъ, и държа една дълга блѣстяща рѣчь, въ която описа въ общи, но твърдѣ ясни черти миналото и настоящето положение на Македония и въобще на българитѣ подъ турско, като хвърли единъ бѣгълъ погледъ върху историята на турската държава отъ срѣднитѣ вѣкове до днесъ, и оная на освободенитѣ изподъ тѣзи държава славянски и не славянски народи — отъ великата Французска революция насамъ. Хилядното множество народъ, въплотеното цѣло въ слухъ, съ напрѣгнато внимание слушаше любимия си ораторъ. Г-нъ Драгулевъ свърше си рѣчѣта съ прѣдложение къмъ събраното множество да се ходатайствува прѣдъ Великитѣ Сили, чрезъ Прѣдставителитѣ имъ въ гр. Варна, на основание Берлинския трактатъ, да се дадѣтъ на Македония граждански и политически правдини, и съ въсклицанието: „Да живѣятъ народитѣ!“

Третия говорителъ бѣше г-нъ Кр. Мирский, извѣстенъ нашъ общественъ дѣятелъ, даровитъ български трибунъ, краспорѣчивъ и любимъ на Варненци ораторъ, когото Варненскитѣ граждани много пѣти сж слушали съ вѣсторгъ отъ 15 години насамъ. Отъ рѣчѣта на г-на Мирский мюзонихъ поронихъ сѣзави. Той распали въ срѣцата на всички народното чувство съ своята пълна съ дълбока смисълъ и високо национално и хуманно значение рѣчь. Той трагически описа злочестото днешно положение на Македония — „нашата едноплѣменна страна, която е родила нашитѣ просвѣтители Кирила и Методия“. Г-нъ Мирский между друго каза въ рѣчѣта си, че „при такива обществени въпроси, при въпроси които се отнасятъ до националнитѣ интереси на цѣлия български народъ, какѣвто е Македонския въпросъ, при разискванието имъ и работеннето по тѣхъ, трѣбва да се забравятъ личнитѣ и партизански вражди и частни партийни интереси и да се полагатъ общи енергични усилия за разрѣшаванието имъ; винаги да се минава отъ думитѣ къмъ дѣло — както сж постѣживали нашитѣ народни борци: Раковски, Бенковски, Ботевъ и др.; само тогава може да се получи желаниия резултатъ. България прибави той, блѣскаво доказа своето право за политическо сѣществу-

ванне отъ освобождението си насамъ, а най вече прѣвъ 1885 год. и сега Европейския образованъ свѣтъ има за насъ съвѣтъ друго мнѣние и въхвалява Руссия, че тя е направила едно велико дѣло, единъ голѣмъ актъ на справедливостъ, като ни е освободила, което ний напълно сме заслужвали. За съжаление само единъ Ламански се намѣри да осжда Руссия за това, въ послѣдната си рѣчь прѣдъ славянското общество, по единъ най-недостоевъ начинъ, който не одържа никаква критика, и когото единодушно осжди общественото мнѣние и печата въ самата Руссия“.

Най-подиръ г. Толевъ, учителъ, излѣзе и каза нѣколко прочувствувани думи въ духътъ на случая; прочете взетата резолюция отъ бюрото, която послѣдното ще поднесе на Прѣдставителитѣ на Европейскитѣ Сили. Резолюцията се прие съ общо одобреніе, и г. Толевъ обяви събраніето за закрито, слѣдъ което събраното множество си разоидѣ мирно и тихо.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЪВЛЕНИЯ.

№ 10168.

Гр. Варна 30 Ноемврий 1894 год.

Отъ до сегашната практика, водена по канцеларскитѣ работи въ новѣренното ми Общинско Управление, като подаване прошения, получаванне свидѣтелства, прѣписи, разни справки и др. т. забѣлѣзахъ, че се прѣчи твърдѣ много на успѣшния и рѣдовния вѣрвежъ на канцеларскитѣ работи, което не е въ интереса нито на канцеларията нито пъкъ на интересующитѣ се, тъй като случвало се е да се издаде документъ съ недостатъчни или погрѣшни свѣдѣния.

Прѣдъ видъ на горѣизложеното и за да иматъ възможность Общинскитѣ служащи да правятъ точни справки, възъ основанне на които ще се издаватъ на просятелитѣ исканіята имъ книжа и възъ основаніе чл. 133 отъ закона за градскитѣ общини, обявямъ за знание на населението слѣдующето:

I. Прогенія, заявления и каквито и да се други прозби се приематъ въ Общинското Управление всѣки денъ само часа отъ 8½ до 12; слѣдъ пладнѣ не се приематъ никакви заявления било писмено било устно.

II. Книжата които се искатъ отъ просятелитѣ, като: видѣтелства, удостовѣренія, прѣписи, справки и др. подобни не ще се издаватъ по рано отъ два дни слѣдъ подаване прозбата.

№ 10384

Гр. Варна, 9 Декемврий 1894 год.

Вслѣдствие телеграмата на Господина Варненский Окр. Управитель подъ № 10916 Варненското Градско-Общинско Управление обявлява на живущитѣ въ града Котленци, че онѣзи отъ тѣхъ, които иматъ нужда за помощъ, да се отнесжтъ съ исканіята си до Котленский Околийский Начальникъ, който ще ги прѣдава на назначената по распорѣждавието на Министерството Коммисія, която специално ще се занимава съ раздаване помощитѣ. Просителитѣ да излагатъ въ заявленіята си отъ колко члена състѣжотъ сѣмействата имъ и еждѣ именно живѣжтъ.

за Кметъ: **К. В. Поповъ.**

Секретарь: **Д. Мутафовъ.**

ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕН. ОКР. СЪДЪ.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 2986

Подписанный Помощникъ, Сждебенъ Приставъ при Варненский Окрѣженъ Сждъ, на II Испъл. Участкѣ, на основание чл. чл. 1004 — 1021 и 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявямъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ Варненский Общинский Вѣстникъ продажбата ще се продължава тридесетъ единъ день и въ десетъ дневенъ срокъ съ право-наддавание 5% върху послѣдната наддадена цѣна ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежаще на Атанасъ Николовъ: I) Лозе отъ единъ увратъ въ Варненскитѣ лозя, мѣстность „Рупи“, мѣжду сждѣ: Явула Николова, Мария Николова, Степанъ Кенарлианъ и Коста Продромовъ.

Помѣнатото лозе отвѣтника го притежава по наслѣдство, не е заложено никому.

Това имущество ще се продаде за удовлетвореніе искѣтъ на Т. П. Коларовъ повѣр. на Мария Чобанъ Николовъ по испълнителний листъ № 257 отъ 5 Май 1890 г. па III Варнен. Миров. сждъ състоящъ се отъ 557 л. и др. разноси.

Наддаваніето ще почне отъ оценката 216 л. 65 ст.

Интересующитѣ се могатъ да виджатъ книгата по продажбата всѣки присѣственъ день и часъ, въ канцеларията ми.

гр. Варна 15-й Октомврий 1894 г.

П. Сждебенъ Приставъ: **Д. Златевъ**

3—3

ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ЗВЪНЦИ доставя и поставя **Никола Кириловъ** съ най-умѣренна цѣна.

гр. Варна, Ул. „Чирпанска“ № 1231.

3—1

ИЗВѢСТІЕ.

Нови заведения за мобили въ гр. Варна, улица „Прѣславска“ № 1020 и улица „Солунска“ № 80

ва

Хр. Сариглу.

Обявямъ за знание на Почитаемата Варненска Публика и на Околитѣ, че въ новитѣ ми заведения за мобили пристигнахъ: соби, Брюкселски, разни видове—нови системи, отъ никелъ, колорифери (breveté „le Phenix“), чинвени и пр., за кѣщи и заведения, които горятъ както съ дърва, тъй и съ каменни въглища.

Тѣй сждѣ ми пристигнахъ и машини (cuisinières) хубави и здрави за ресторанти, хотели и кѣщи, които продавамъ съ най-умѣренна цѣна.

3—2

ОБЪВЛЕНИЕ.

Продавамъ едно праздно мѣсто отъ 540 кв. метра за кѣща, съ близостѣ: Щерю Начевъ, Георги Койчовъ и пѣтъ. Желаящи да го купятъ да се отнесжтъ до притежателятъ му. Това мѣсто се намира въ IV уч., по планъ № VI подъ № 3-5.

Съ почитаніе:

Петръ Н. Свѣцаровъ.